

ei neq; in hoc seculo, neq; in futuro, demonstrat quia
busdam illic dimittenda peccata, & quodā purgatorio
igne purganda. Ergo ut in librī dialogi sanctus Gre-
gorius narrat, & Beda magister in gestis Anglorum.
Frequenter exemplo ostensum seu visione reuelatum
est, animabus defunctorum multum prodesse pro eis
sacrificia. Et in quodā loco dictum est a sancto Augus-
tino, defunctorum animas sine dubio, pietate suorum
viuentium relevari, cum pro illis sacrificium offertur,
vel eleemosinę fiunt. si tamē aliquid quisq; sibi meritū
præparauit, dum adhuc in corpore uiueret, pro quo
ista prosint, quęcumq; pro illo fiunt. Nam nō om̄ibus
prosunt, nisi pro differētia uite qua quisq; gessit in cor-
pore. Nam pro ualde bonis gratiarum actiones sunt,
pro non ualde bonis, & non ualde malis propiciatiōes
sunt, pro ualde malis. si etiā nulla sunt adūmenta
mortuorum, qualescumq; tamen uiuorum consolatōs
sunt. Quibus autem prosunt, aut ad hoc prosunt, ut sit
plena rēissio, ut certe aut tolerabilior fiat ī pā dānatō.

DE ENCENIIS. ET VNDE OMNIS ORDO
ILLE ORIGINEM DVXERIT. Ca. XLV.

Estiuūtates annuas dedicationis ecclesiarū, ex
f more ueterum celebrari in euāgelio legimus.
ubi dicitur. Facta sunt autem encenia Hierosolimis. Encenia quippe festiuūtates erant dedicationis templi, Grēce euim καινον, dicit nouum. Quandoq; enim aliquid nouum fuerit dedicatum encenia uocat. Illum enim diem quo dedicatū est templū a Salomōe, scit Regum liber et Paralipomenon narrat. Iudei solēnter celerabāt. & ī pē dies apd' eos festus habebat, qui u sus uidelicet in illis exoleuit, q caruerūt & cultū & templo. Christiani autem seruant morem illū patrū in qbus gloria translata uidet. Nam qd in dedicatione templi in nocte pcedente diē dedicationis, reliq; sc̄torū

feretro conditę, in tentorio uigiliis custodiuntur, quid
aliud demonstrat, quam quod archa testamenti cum
sanctis que in ea erat, in tabernaclo Mosayco ante edifi-
cationem templi per excubias leuitarum seruabat. Et quod
in tempore dedicacionis, multitudine undique conuocata,
feretur cum reliquiis sanctorum, per sacerdotes de ten-
torio ad templum ferre, quid aliud intimat, quā quod liber
Paralipomeno narrat, quod uenerunt omnes iudei Israhel
ad regem Salomonem in die solenni. & portauerunt leuite
archa foederis domini cum omnibus paratu tabernaculi, & ins-
tulerunt eam sacerdotes in locum suum, id est oraculum templi in
scēna sanctorum. Quod uero pontifex sic cū sacerdotibus
feretur portatibus, et omnī clero ac cetero populo, laudē
& letanias canendo anteque ingressus in templum, ter foris
illud circuit, quid aliud significat, quā quod in aduentu
domini et scētorum eius, qui fit per invocationem eius, sicut
ipse dixit, ubi duo uel tres congregati fuerit in nomine
meo, in medio eorum sum, ois superbia et uirtus diaboli,
si quis in domo latitauerit, corruat et dissipet, et quod secundum
propheciam exaltabitur dominus solus in die illa, et uocabitur deinceps
nomen loci illius dominus ibidem. Legius etiam in Hiesu na-
archa domini, circuibant urbē Iericho, et sacerdotibus clan-
gētibus buccinis, et conclamante universo populo, subito
corruerunt muri ciuitatis, quod utique significat ad uocem
predicationis et laudis domini, post saluatoris aduentū, superbiam
mundanam corruiisse, et regnum diaboli destructum esse.
Quod anno XII, lucerne intus iuxta parietes templi ponuntur
duodenariū numerū exprimit apostolus et patriarcharum,
quem etiam Ioannes apostolus in apocalypsi commemorat in edifi-
cione celestis Hierusalem esse signum. Quod uero altare post
aspersionem aquae chrismate punguitur, ad imitationem
patriarche Iacob factum est, qui post visionem illam fribilem,
erexit lapidem in titulum, fundens oleum desuper, uocans locum do-
mus dei, Legitur in Exodo quod Moyses faceret scēnam

ūctiōis oleū. ungeretq; ex eo tabernacūm testiōnij. &
archā testimoniī. mēsamq; cū uasis suis. cādelabrum &
utēsilia eius. altare thimiamatis et holocausti. et uni-
uersā suppellecūlē q; ad cultū eorū p̄tinet. Aarō q; &
filios eius ut sacerdotio dñi fūgeret. Bene dicit ut res
sacrificāde sacro chrismatiſ liniāt unguēto. ut demons-
treſ. qd oī ſc̄ificatiō cōſtat in ſpūſctō. cuius uirtus in
uifibilis ſctō chrismate ad ſc̄ificatiō p̄bendā p̄mixta
est. qd yō tūc incēſtū a p̄tifice ſup altař p̄oſt. ſignificat
ſacerdotiſ purā ſup illō orōm eſſe debere. ut poſſit di-
cere dño cū pphā. Dirigat orō mea ſicut incēſtū in con-
ſpctū tuo. qd aut̄ ſubtus tabulā altaris reliq; ſclōr; po-
nāt. ſignificat ſctōs ſub throno dei ſedes et regē hēre.
Teſtaſ etiā hoc Ioān es in apocalipſi cū dicit. Vidi ſub-
tus altarē anias iſſectorū pp̄t uerbū dei. et pp̄t testiō-
niū qd hēbāt. et clamabāt uoce magna dīcētes. Vſq; q
dñe ſctū ſtūrū et uerus. nō uīdicas et iudicas ſāguinē de hiſ
q; hītāt iſra. Et date ſūt hiſ ſinglē ſtole albḡ. et dīctū eſt
illīs ut r̄q; ſc̄eret t̄p̄ ſaduſ modicū. donec ipleāt cōſer-
ui eorū et frēs eorū q; infīciēdi ſūt ſicut et illī. Perfec̄ia
yō dedicatōe tēpli et altaris. iduit ſe p̄tifax et cleruſ
uēſtimētiſ aliis. et celebrāt ſolēniſ ſctār; missarū cele-
bratiōm. Et hoc ex ueteri uisu ſeruatū eſt. quia legiſ in
Paralipomenon qd poſtq; collata ſit archa in loco ſuo.
ideſt iſtū ſctōrū. et egressiſ ſacerdotibus de ſctūario.
oēs ſacerdotes ſc̄ificati ſint. et tā leuitē q; cātores. & q
ſub Asaph erāt. et q ſub Eman. et q ſub Idithun. filiū &
frēs ueftiti biffiniſ. cymbaliſ. et pſalteriſ. et cythariſ
cōcrepabāt. ſtātes ad oriētalē plagā altaris. et reliq;. et
itē. Rex aut̄ et oī ppl's imolabāt uiictimas corā dño. Et
paulo poſt. Et de dīcauit domū dei rex et uniuersus po-
pulus. ſacerdotes aut̄ ſtabāt i officiis ſuis. et cētera. In
hoc aut̄ iſtud p̄ſtātius eſt ueteri illi dedicationi. quod
illī mactabāt boū et ouīū multa millia. hīc yō imolat
agni illius corpus. q abſtulit p̄ctā mđi. illīc cōcrepabat

lē

multitudo tubarū & cymbalorū, et cetera instrumenta
musicorum. hic autem iubilus ex deuoto pectori pro-
latus suauiter sonat per uoces hominum. Quātum aut̄
distat ab umbra ueritas, tantum distat a legali uictima
nostrum sacrificium, & quantū prestat insensibili sensi-
bile, tantum prestat laus uocis humanæ, ex puro
corde prolatæ, inanis flatu tubarum, & percussione cim-
balorum. Sed quia omnia in figurā contingebant illis,
& nos reuelata facie gloriam domini contemplamur,
moi em illum ueterum translatum in nostra religione,
tanto congruentius quanto uerius obseruamus. Omnes
autem festivitates pro uarietate religionum, diuersaque
in honorem martyrum tempora, ideo a uiris pruden-
tibus instituta sunt, ne forte rara congregatio populi,
fidem minueret in Christo. Propterea ergo dies aliqui
constituti sunt, ut in unum oēs pariter conuenirent, & ex
coſpectū mutuo et fides crescat, et leticia maior oriā.
DE FESTIVITATE VETERVM, ET VNDE FESTA VEL FERIAE SINT DICTAE. Ca. XLVI.

Eſti autem dies in ueteri lege isti fuerunt, dies
f aymorum, & phase, quando luna plenissima
abiecta fermento agnus immolabat, dies pen-
tecostes, qua in uertice mōtis Syna lex data est Moysi,
in quo de frugib⁹ primi panes offerebātur ppositio-
nis, dies sabbatorum, in quo oīa celebrabātur, & in
quo māna in deserto nō licebat colligere, dies neome-
niorū celebratio nouę lunę. Semp aut̄ Iudei in mensu
principio, hoc est prima luna, diē festum agebāt. Sed id
circo in principio mēsis hoc faciebāt, qā deficiente luna
tempus finitur, & iterum nascente incipitur. Dies aut̄
tubarū, septimi mēsis principiū est, qñ Iudei solēnitatē
agentes aplius tuba canebāt, & plura offerebāt in eo
sacrificia q̄ p singulos mēses. In hoc mēse prior, dec̄o die
mēsis huius, dies p̄cipiationū siue expiationū erat, qñ